

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж1 1033/21
28.4.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Снежане Витошевић, председника већа, Предрага Васића и Јасминке Бакић, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., ..., ул. ... бр. ..., чији је пуномоћник Драгољуб Палевић, адвокат из Сопота, Космојски трг бр. 14, против туженог “Veropoulos” d.o.o., чији је пуномоћник Ивана Булатовић, адвокат из Београда, ул. Краљице Наталије бр. 46/16, ради поништаја решења о отказу уговора о раду, одлучујући о жалби туженог изјављеној против пресуде Трећег основног суда у Београду П1 759/15 од 24.06.2020. године, у седници већа одржаној 28.4.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, жалба туженог и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Трећег основног суда у Београду П1 759/15 од 24.06.2020. године.

Образложење

Пресудом Трећег основног суда у Београду П1 759/15 од 24.06.2020. године, ставом првим изреке, као незаконито поништено је решење туженог бр. ... од године и обавезан тужени да тужиоца врати на рад. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове спора у износу од 219.750,00 динара.

Против наведене пресуде тужени је, благовремено, изјавио жалбу, побијајући је у целости из свих законских разлога са предлогом као у жалби.

Испитујући правилност побијане пресуде у границама овлашћења прописаних одредбом члана 386 став 3 Закона о парничном поступку (“Службени гласник РС” бр. 72/11...55/14), Апелациони суд у Београду оценио је да је жалба туженог неоснована.

У првостепеном поступку нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 1, 2, 3, 5, 7 и 9 Закона о парничном поступку, на које другостепени суд пази по службеној дужности, нити друге битне повреде одредаба парничног поступка које би утицале на њену правилност.

Према утврђеном чињеничном стању у првостепеном поступку, тужилац је код туженог засновао радни однос на неодређено време, Уговором о раду бр. 1173/11 од 05.05.2011. године, за обављање послова ..., сектор Уговором о раду пречишћен текст Уговора од 24.02.2015. године који је закључен међу странкама измењен је члан 4 Уговора о раду од 05.05.2011. године, тако да ће запослени обављати послове магационера. Решењем о престанку радног односа бр. 4068 од 28.05.2015. године, тужиоцу је на пословима магационера отказан Уговор о раду од 24.02.2015. године и престао му је радни однос даном достављања наведеног решења због тога што је дана 04.05.2015. године својом кривицом учинио повреду радне дисциплине предвиђене чланом 40 став 1 тачка 3 Уговора о раду од 24.02.2015. године, неоправдани изостанак са посла, и то на основу члана 179 и 192 Закона о раду и члана 52 Правилника о раду. У упозорењу на постојање разлога за отказ уговора о раду од 11.05.2015. године наведено је да је тужилац на основу члана 179 став 2 тачка 5 и члана 180 Закона о раду упозорен да због учињене повреде радне обавезе, неоправдани изостанак са посла, утврђене Уговором о раду од 24.02.2015. године је испуњен услов за отказ уговора о раду. У конкретном случају, запослени је учинио повреду радне обавезе због које послодавац може да му откаже уговор о раду, те се овим упозорењем запослени упознаје да су испуњени услови за отказ уговора о раду по том основу и остављен му је рок од 8 дана од дана достављања упозорења да се изјасни на наводе из упозорења. Захтевом асистента директора маркета код туженог, ВВ од 08.05.2015. године који је упућен директору, исти је тражио да се против тужиоца предузму одговарајуће дисциплинске мере, јер је био у обавези да се на посао јави у понедељак 04.05.2015. године у преподневној смени од 09:00-15:00 часова, те како се до 08.05.2015. године није појавио на свом радном месту, а никога није обавестио о одсуствовању са рада, нити је донео потврду о разлогу одсуствовања са рада. Препорученом пошиљком предатом пошти 08.05.2015. године тужилац је доставио туженом потврду о привременој спречености за рад почев од 06.05.2015. године, а привремена спреченост за рад запосленог трајаће до 12.05.2015. године, као и извештај о привременој спречености за рад где је као први дан привремене спречености наведен 06.05.2015. године, а последњи дан 12.05.2015. године. У извештају о привременој спречености за рад од 13.05.2015. године први дан привремене спречености за рад тужиоца је 13.05.2015. године, а последњи дан исти тај дан, док је завршна дијагноза наведена пратилац детета. Чланом 52 Правилника о раду туженог од 27.09.2014. године прописано је да запосленом престаје радни однос у случајима утврђеним законом. Ставом 2 истог члана наведено је да послодавац може запосленом да откаже уговор о раду ако за то постоје оправдани разлози који се односе на његово понашање (непоштовање радне дисциплине и повреда радних обавеза), а чланом 53 је наведено да запослени непоштује радну дисциплину поред случаја утврђених законом и у случајима ако 1. показује немаран однос према средствима рада, повереној документацији, роби и слично; 2. ако касни, односно неоправдано одсуствује са рада у току радног времена, односно неоправдано одлази са рада пре завршетка радног времена; 3. неоправдано изостане са посла. Чланом 54 тачка 7, као случај

повреде радне обавезе, наведена је ситуација када запослени одсуствује са рада по било ком основу, без претходне сагласности непосредног руководиоца за то одсуствовање док је ставом 19 истог члана наведен недолазак на посао. Увидом из санитарне књижице тужиоца утврђено је да је исти обавио санитарни преглед дана 04.05.2015. године у Заводу за здравствену заштиту радника “Железнице Србије”, а да је шестомесечно важење претходног санитарног прегледа извршеног 29.10.2014. године истекло 29.04.2015. године. Из исказа сведока ГГ и ДД утврђено је да је тужилац наведеног дана био на санитарном прегледу. Из одговара начелника епидемиолошке службе и шефа микробиолошке лабораторије Завода за здравствену заштиту радника “Железнице Србије” од 07.11.2017. године утврђено је да је тужилац био на прегледу 04.05.2015. године, да санитарни преглед траје 15-20 минута, а прегледи се не заказују, већ се лица која су дошла да обаве преглед примају по редоследу доласка.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, применом одредби члана 179 и 180 Закона о раду, првостепени суд је закључио да је основан тужбени захтев, с обзиром да нема кривице тужиоца за повреду радне дисциплине дана 04.05.2015. године, с обзиром да је тог дана, уз потврду послодавца тужилац приступио обављању обавезног санитарног прегледа, и то са закашњењем, кривицом послодавца који је занемарио чињеницу да је важење претходног санитарног прегледа истекло дана 29.04.2015. године. С обзиром да тужилац није имао валидно оверену санитарну књижицу за период после 29.04.2015. године, а да због безбедности руковања прехранбеним производима не би ни требало да се укључе уобичајени радни процес на свом радном месту месар без претходно обављеног санитарног прегледа, да је инсистирањем на потреби да тужилац ради 04.05.2015. године без валидно оверене санитарне књижице тужени радио против здравља својих клијената, што је незаконито, да неблаговременом обавезном периодичном овером санитарних исправа својих запослених тужени крши Закон о заштити становништва од заразних болести, те да је тужилац дана 04.05.2015. године био одсутан не због недисциплине, већ због стицања неопходног услова за рад на свом радном месту, односно обављање санитарног прегледа, због чега је усвојен тужбени захтев тужиоца и поништено као незаконито оспорено отказно решење туженог и обавезан тужени да тужиоца врати на рад, у складу са чланом 191 Закона о раду.

На правилно утврђено чињенично стање, првостепени суд је правилно применио материјално право и за своју одлуку као јасне и довољне разлоге, те овај суд одлуку неће детаљно образлагати, у смислу овлашћења из члана 396 став 2 Закона о парничном поступку, с обзиром да прихвата чињенично стање утврђено првостепеном пресудом, као и примену материјалног права.

Нису од утицаја на другачију одлуку жалбени наводи да је пракса код туженог била да оног дана када запослени има систематски преглед долази на посао и обавља рад, а да на име одређеног систематског прегледа има слободан дан сутрадан, односно да је тужилац био у обавези да се након обављеног систематског прегледа врати на рад. Наиме, у конкретном случају тужилац је оправдано био одсутан са рада, при чему је током поступка утврђено да је тужилац био присутан на раду до одласка на санитарни преглед, који је обавезан услов за обављање послова на његовом радном месту, због чега се одсуствовање из овог разлога не може сматрати повредом радне обавезе.

Такође, послодавац приликом спровођења поступка отказа уговора о раду тужиоцу није са сигурношћу утврдио колико дуго је тужилац чекао на обављање санитарног прегледа, те да ли је био у могућности да се након тога врати на своје радно место у току радног времена, имајући у виду да је из одговара начелника епидемиолошке службе и шефа микробиолошке лабораторије Завода за здравствену заштиту радника “Железнице Србије” од 07.11.2017. године утврђено да се санитарни прегледи не заказују, већ се лица која су дошла да обаве преглед примају по редоследу доласка.

Потврђена је одлука о трошковима поступка, јер је иста донета правилном применом одредби члана 150, 153 и 163 Закона о парничном поступку.

Код изложеног, применом одредбе члана 390 Закона о парничном поступку (“Службени гласник РС” бр. 72/11...55/14), одлучено је као у изреци пресуде.

**Председник већа – судија
Снежана Витошевић, с.р**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић**